



Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 OSLO

Høring - Forskrift om eiendomsregistrering (matrikkelforskriften)

Vi viser til Miljøverndepartementets forslag om forskrift til lov om Eiendomsregistrering.

Bakgrunn

Vår uttalelse vil bygge på de erfaringer vi det siste året har hatt med offentlige eiendomsregister ved den omlegging skogeiersamvirket har gjennomført fra selveiende foreninger til andelslag eid av skogeierne. Samlet omfatter skogeiersamvirket 45.000 skogeiere som representerer ca 75 % av det produktive skogarealet i Norge. Våre eiere representerer dermed en stor andel av landets grunneiendommer, en betydelig del av landets areal, og et meget stort antall km med eiendomsgrenser, og er således sterkt berørt av de nye matrikkelforskriften. Basis for andelseierskapet er hjemmelshaver med registrert areal til den enkelte eiendom basert på hovednummer (kommunenr, gårds- og bruksnr). Vi har dermed nå hatt en gjennomgang hos alle våre 45.000 skogeiere og kan konstatere at her er det mye uklarhet og uoverensstemmelser mellom det eierne selv oppfatter er rett gårds- og bruksnummer og det det offentlige benytter.

Overordnet formål

En effektiv tjeneste for nøyaktig merking, måling og registrering av eiendomsgrenser og eiendomsopplysninger er av stor betydning for så vel skogeierne som for foretak som skal levere tjenester til skogsektoren.

Vi mener det er vesentlig å etablere en tjeneste på denne sektoren som gir:

- enkel tilgang til eiendomsgrenser og eiendomsopplysninger
- nøyaktig og pålitelig registrering av alle data
- en rimelig tjeneste
- rask oppdatering av endringer (online registrering)
- kort ventetid på å få utført kart- og oppmålingsforretninger.

Organisering av tjenstedelen i kommunene

Matrikkelloven gir kommunene adgang til å treffe vedtak om at kommunen skal ha enerett til å utføre oppgaver som landmålerforetak etter loven. Vi frykter at dette i mange tilfelle

vil kunne gi et et dårligere tilbud enn med et fritt landmålervalg. Det er derfor vesentlig at kravene til kommunene er klart definert, og at manglende evne til å levere tjenesten innenfor kravene får konsekvenser for fakturerte kostnader. Vi foreslår derfor at bestemmelsen om redusert eller frafalt gebyr i § 17 (4) ikke bare skal gjelde ved avbrutt eller mangelfullt utført oppdrag, men også ved manglende evne til å levere innen tidsfristen på 60 dager.

Departementet uttaler i en kommentar til forskriftens §17-1 om kommunal enerett til tjenesten: "Det er en forutsetning at kommunen er i stand til å gi et like godt eller bedre tilbud til alle som har behov for oppmålingsforretninger i kommunen, som etter den ordinære ordningen med fritt landmålervalg og bruk av godkjente landmålerforetak." Vi mener det bør få konsekvenser for kommunens enerett til å ta på seg oppgaver som landmålerforetak dersom kommunen ikke innfrir kravene som er satt til kompetanse, kvalitet og tidsfrister, jfr § 16. Vi mener forskriften bør åpne for at kommunen kan miste sin enerett til å drive landmåler tjenester dersom det over tid viser seg at kommunen ikke er i stand til å innfri de nevnte kravene, også innenfor overgangsperioden på fem år.

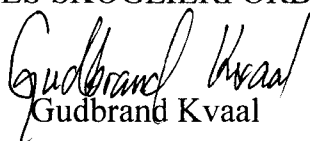
Godkjenning av landmålerforetak og krav til utdanning og praksis for ansvarlig landmåler

Vi har vurdert kravene til utdanning og praksis for ansvarlig landmåler både i i lys av hva som kreves for tilfredsstillende utførelse av tjenesten og ut fra at dette kan tenkes å bli forretningsområder av interesse for andelslagene og tilknyttede selskaper.

Forskriften stiller opp relativt detaljerte krav til utdanning og praksis for ansvarlig landmåler. Vi mener det er mer hensiktsmessig å stille kvalitetskrav til foretaket enn å formulere detaljerte krav til utdanning. Vi støtter også bestemmelsen i §20-2 som går ut på at foretakets ansvarlige landmåler i en overgangsperiode kan få godkjent lang praksis som kompensasjon for manglende formell utdanning ved å gjennomgå prøve i relevante faglige emner. Vi viser for øvrig til vår uttalelse til NOU 1999:1 om dette.

Ut over dette har vi ikke vesentlige merknader. Dette henger sammen med at de viktigste prinsippene allerede er forankret i selve loven. Dersom det offentlige kan nyttiggjøre seg de erfaringer våre skogeierandelslag har hatt i sitt registreringsarbeid, står vi gjerne til disposisjon.

Med hilsen
NORGES SKOGEIERFORBUND


Gudbrand Kvaal